

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

கூடும் பம் பலியாகியிருக்கலாம். சமீபக விரோதியென்று மின் கம்பத்திற்கு அவனது தம்பியை அல்லது தந்தையை அல்லது தாயைப் பறிகொடுத்திருக்கலாம். அல்லது படையினரின் பாலியல் வன்முறையிலான வெறியாட்டத்தில் அவன் மனைவி அல்லது காதலி சீரழிந்திருக்கலாம். அல்லது அவன் படையினரால் மிகுந்த சித்திரவதகைக்குள்ளாகப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது வேறு ஏதாவது காரணமாயிருக்கலாம். ஆனால் எது எப்படியோ அவன் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அந்தப் பாதிப்பின் தன்மை மிக மிக ஆழமானதாக இருக்க வேண்டும். அதுதான் அவன் சிலையாக உறையை வதைத்திருக்கிறது. சாதாரண ஒரு மனிதரிற்கு இருக்க வேண்டிய உணர்வுகள், செயற்பாடுகள் குன்றி ஒரு விதமான கனவாலகில், மனவாலகில் அவன் சஞ்சரிப்பதற்குக் காரணமாக அந்தப் பாதிப்புத் தானிருக்க வேண்டும். இதனால் அவன் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தான். அவன் அவன் மாற்றப் போகின்றான். அந்த உறையை அவன் உருக்கப் போகின்றான். அந்த மனதைத் தக்கையாக வகைக்கப் போகின்றான். அவனையும் பசை வகைக்கப் போகின்றான். கலகலப்பானவனாக, துடிதுடிப்பு மிக்கவனாக, அவன் உருமாற்றிப் போகின்றான். இதற்கு ஒரு வழி அவன் சீண்டி விளையாடிப் போகின்றான். வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்த்தி, உருகுவதிலுள்ள அர்த்தமற்ற தன்மையை அவனுக்குப் போதிக்கப் போகின்றான். இவ்விதமானதொரு முடிவுடன் தான் அவன் அன்று வந்திருந்தான்.

'ஹாய்...' என்று அவன் அழைத்த விதத்தில் அவன் எண்ணத்தின் தீர்க்கம் மறந்திருந்தது. பரிசோதனை செய்யப் போகும் ஒரு விஞ்ஞானியின் ஆவல் அதில் ஒளிந்திருந்தது.

'வட அபியூட்டிபுல்டே' என்றான். அவனருகில் மிக நெருக்கமாக அமர்ந்தான். அவர்களது இதுவரை காலமான நட்பின் விளைவாக இருவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் நீ, நான் என்று ஒருமையில் கதைக்குமளவுக்கு நெருங்கியிருந்தார்கள்.

அவனது கண்களையே சிறிது நேரம் உற்று நோக்கினான்.

சக்தி வாய்ந்த கண்கள்.

வலிமை மிக்க கரிய கண்கள்.

கனவாமிதக்கும் கண்கள்.

அவனது வாழ்க்கையை மாற்றுவதற்கு அவன் முடிவு செய்திருந்தான். ஆனால் என்னவென்ன வழிகளில் அவற்றை நடமுறையாக்க முடியும்?

அவனை 'அவூட்டிங்' குக்குக் கட்டிப் போகலாம். 'நயாகரா போலீஸ்' இறக்குப் போகலாம். 'ஹமில்டன் ஆஃபிரிக் கன் சபாரி', 'வொண்டர் லாண்ட்' இறக்கு ... இப்படி ஏதாவது ஒன்றில் பொழுதுதக்க வழிக் கலாம்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மலோகசு செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலை. அவனைப் பசை வைப்பது. கலகலக்க வைப்பது. சிரிக்கச் செய்வது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

அவனமை மீ ண்டும் ந்ரூகக்மக ந்ரூக்கினாள் . அவர்களசைச் சூற்றி உலகம் கலகலப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

'நீ ஏன் எந்த ந்ரூமும் உம்மென்று மஃஞ்சியை வைத்திருக்கிறாய் ... ஸ்மலை ... நீ சிரிக்கக்கேகை எவ்வளவு வடிவாய் இருக்கிறாய் தரியுமா?'

அவன் அவள் சொல்வதைக் கேட்டபடியிருந்தான் . பதிலுக்கு ஏதாவது கஃற விரும்பினான் . பதிலாக இலசோன சிரிப்பு, பன்னகை கோடும் கிழித்தது.

'அப்படித்தான் ஆ ... அப்படித்தான்.. இப்படித்தான் நீ எப்பவும் .. சிரித்தபடி இருக்க வேண்டும் . ஓகே..'

கூழந்தகைக்கு டீ ச்சர் கஃறுவதுபோல் கையைக் காட்டி, கண்களை உருட்டி, அவள் கஃறிய விதம் ... உண்மையிலயே அவனுக்கு சிரிப்பு வந்தது . சிரித்தான் .

'ஓகே டீ ச்சர்'

'என்ன .. யார் சொன்னது நான் டீ ச்சரென்று' பொய்க்கோபம் அவள் முகத்தில் குமிழியிட்டது.

'நீ டீ ச்சர்தோன் ... உன்னைப் பார்க்கக்கேகை டீ ச்சரபைப் போலவே இருக்கிறாய் உன்னை இனி டீ ச்சரென்று கஃப்பிடப் போகின்றனே .'

உறதைலிலிருந்து மெல்ல மெல்ல உருகிக் கொண்டிருந்தான் . உவகையில் அவள் நிரம்பினாள் .

'நான் டீ ச்சரென்றால் ... நீ ... ஓகே.. சிறுவா... நான் டீ ச்சரென்றால் நீ எனக்குச் சிறுவன்தான் ... என்ன சிறுவா'

முதன் முறையாக அவன் ந்ரூசில் இலசோன உணர்வுகள் ... ஆனந்தமாக மனம் விட்டுச் சிரித்தான் .

'சிறுவா... இன்று கொஞ்சம் ந்ரூத்தோட போகோணும் ... 'மிராக்'லிலை 'கூரோசரி ஷொப்பிங்' சய்யணும் ... கஃடத் துணைக்கு வாறியாம்' என்றதும் தலையாட்டினான் . பழையபடி உறதைலகை குத் திரும்பிவிட்டானா? கனவாலகில் புகுந்து விட்டானா?

'என்ன ... ம் ... பதிலகை காணவில்லையே... வாயிலென்ன கொழுக்கட்டையா'

அவள் கொழுக்கட்டை என்று கஃறவும் கூபீ ரெனப் பீ றிட்டுக்கொண்டு சிரிப்பு வந்தது . சிரித்தான் . காலையில் மாமா மகனுடன் நடந்த மதோதல் நினைவுக்கு வந்தது . மாமா மகன் கொழுக்கட்டை என்று கஃறியது நினைவுக்கு வந்தது . சமோசுந்தரப் புலவர் ஞாபகத்தில் வந்தார் .

'என்ன சிரிப்பு... சிறுவா'

'மச்சானுடன் ஒரு சண்டை ... ஞாபகம் வந்தது..'

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

'அதுக்கென சிரிப்பு'

'டீ ச்சர். அவனும் கொழுக்கட்டையைப் பற்றிச் சொன்னான். நீ யும் சொன்னாய். கொழுக்கட்டை சமோசுந்தரப் புலவரின் 'ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை' பாடலை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. அதுதான்'

எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்னால், குழந்தைகளாகியிருந்தபோது கட்டை பாடல் வரிகள் மடிகளையின் ஆழத்தே பதிந்து விடுகின்றன. மீண்டும் ஏதாவது ஒரு சொல் அல்லது காட்சி அவற்றைப் புதைக்குழிகளுக்குள் இருந்து மீட்டு வந்து இன்பத்ததைத் தந்து விடுகின்றன'

இவ்விதம் அவன் நெஞ்சில் எண்ணமொன்று ஓடியது.

'விந்தையான உலகம். அதிசயமான உலகம்'

'ஏன் டீ ச்சர்?'

'பார்த்தாயா, எப்பவோ ஒரு காலத்திலை உன் காதுகளுக்குள் புகுந்த பாடலின் நினவைகள் எத்தனையதெத்தனையோ வருடங்களின் பிறகு இன்றைக்கு உன் மடிகளையின் ஆழத்துக்குள் எழுந்து வளையுமே அதிசயத்தையே... இப்படித்தான் ஒவ்வொரு சக்கெனும் எங்கட வாழ்க்கையில் நடக்கிற ஒவ்வொரு செயலும், காட்சியும் மடிகளைக் குள் பதிந்து கிடக்கின்றது.

அவளது சொற்கள் அவனைப் பழையபடி பழைய நிலைக்கே திரும்பிவிட்டது. உறையிலைக்குத் திரும்பி விட்டான். அவனுக்கேயுரிய தனியுலகத்திற்குத் திரும்பி விட்டான்.

'என்ன' அவள் அவன் தோள்களைப் பற்றி அசைத்தாள். அவன் அசைவதாகக் காணாமல். 'இவனை மாற்றுவதென்பது இலசோன காரியமல்ல'. இவ்விதம் எண்ணினாள். 'நிறைய பொறுமையே, அவகாசம் வணேடும். அடிக் அடிக் கத்தானே அம்மியும் நகர்த்தி. தளராமல், சமோசுந்தரப்போய் விடாமல், விடாமுயற்சியுடன் முயல வணேடும். முயல முயலத்தான் எல்லாமே கைகட்டுகின்றது.

அவள் என்றைக்குமே தோல்விகளைக் கண்டு தளர்ந்து விடுபவளல்லள். சவால்களுக்கு எதிராக, ஏமாற்றங்களுக்கு எதிராக எதிரீ ச்சல் போட்டுப் போட்டுப் பழகும் பிரிவினைச் சமோசுந்தரவள். இவளது விசயத்தையும் ஒரு சவாலாகவே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளாள்.

மெல்ல மெல்ல இருள் கவியத்தொடங்கி விட்டிருந்தது. வலை மூடிந்து சல்லும் பிரயாணிகளுடன் அடிக் கடி 'கோட் ரெயின்கள்' விரைந்து சனென்றன. வழக்கம்போல் 'டொன் வலிப் பாரக் வே'(don valley parkway) இறுகிக் கிடந்தது. 'சவுத் பவுண்ட்' (south bound) மட்டும் அசைந்தபடி இருந்தது. வழக்கம்போல் கதிரவணத்தைத் தன் அரவணைப்பிற்குள் முழுமையாக அடக்கி விட்ட இன்பத்தில் அடிவானப் பெண் நாணிச் சிவந்து கிடந்தாள். நரேத்துடனேயே சந்திரன் தன் பயணத்ததைத் தொடங்கி விட்டிருந்தான். அவனுக்குத் துணையாக மலேமியூவரர் வளையியும் வியாழனுமாயிருக்க வணேடும்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

மலெல்ல மலெல்ல 'பார்க்கில்' சனநாட்டம் குறையைத் தொடங்கியிருந்தது. 'பார்க்கிங்' லொட'பின்' மல்கைகளில் துங்கிக் கிடந்த கார்களினுள் தழுவிக் கிடந்த சோடிகளைத் தவிர ஏனையவர்கள் திரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இரூள் நன்கு மடி விட்ட பொழுது. 'பார்க்க' தனிமையில் மழ்கி விட்டது. அந்தத் தனிமை படர்ந்த சமூகநாடிகாதலர்கள், பதாதை மருந்து வாசிகள், தனிமையைப் பயன்படுத்திக் கார்பழக வரூபவர்கள், நடு இராத்திரிகளில் டொராண்டோவின் இரவூ ராணிகளூடன் வரூம் இளவல்கள், ... இவ்விதம் இரவினிலும் அந்தப் 'பார்க்க'கை நாடி மனிதர்கள் வரத்தான் சய்தார்கள். ஆனால் இவர்கள் எல்லாரும் ஓரே சமயத்தில் வரவதில்லை. அப்படி வரூபவர்கள் 'ஓவர்லி புளவாட்டை' நோக்கிய 'பார்க்கின்' ஏனைய பகுதிகளூக்குச் சனென்று விடுவார்கள். இதனால் பொதுவில் பார்க்கைக்கு அந்தப் 'பார்க்க' இரவூகளில் தனிமையில் மழ்கியிருப்பதுபோல் தோன்றும்.

அவர்களிருந்த பகுதியில் அச்சமயம் அவர்களிரூவரூமே தனித்து விடப்பட்டிருந்தார்கள். காரொன்று அவர்களிருந்த பகுதியை நோக்கி வந்தது. அண்மையில் வந்ததும் தான் அவள் கவனித்தாள். ... பொலிஸ் கார் ... வழக்கமான ஓபிஸர்கள் .. இவர்களைப் பார்த்துக் கையசைத்துவிட்டுச் சனென்றார்கள்.

சற்றுத் தொலைவில் காரொன்று வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்தது. இரூவரூம் ஓரூவித அமையூடன் அதனையே நோக்கியபடியிருந்தார்கள். 'பார்க்கிங் லொட'பில் பார்க்க பண்ணுவதும், 'ரிவஸே' பண்ணுவதும், 'திரிபாயிண்டேன்' அடிப்பதும் அடிக் கடி சிக்னல் போடுவதுமாக யாரோ கார்பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரூகில் டொன்வலிப் பார்க்க வயில் ஓழுகு திரும்பியிருந்தது. ஓளிப் பொட்டுக்கள் மின்னி அசைந்தன.

'சிறுவா ஷொப்பிங் சய்ய வணூம்... வளிக் கிடூவமா?'

'ஓம் டீ ச்சர்..' மீண்டும் அவன் உரூகிய நிலையில்... தொலைவில் வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்த கார் இவர்களை நோக்கி வந்தது. எதிர்பாராத விதமாக 'ஹெட் லைட்' ஓளி இவர்கள் மலே பாய .. கண்கள் கடிச... ககைளால் மறதை தபடி இரூவரூம் அதனையே நோக்கினார்கள். இவர்களைத் தாண்டிய கார் சிறூது நரேம் நின்றது. பின் பறந்தது. இவனால் உணர மூடிந்தது. அந்தக் கார் மாமா மகனின் கார். மாமா மகன் தான் யாரூக்கோ கார் பழக்கியிருக்க வணூடும்.

'என்ன சிறுவா? உனக்கு அவனைத் தரூயூமா' என்றாள் டீ ச்சர்.

'ஓம் டீ ச்சர். ஹீ இஸ் மகைசின்' என்றான் சிறுவன்.

'எனக்கும் அவனைத் தரூயூம்' என்றாள் டீ ச்சர்.

"எப்படி டீ ச்சர்?'

'பிறகூ சலூலூறன். இப்ப ஷொப்பிங்கூக்கு நரேமாச்சூது. வளிக் கிடூவமா'

'ஓகே டீ ச்சர்' என்றான். இரூவரூம் புறப்பட்டார்கள்.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

000000000000 000000 : 00000000000000 000000 000000000 000000000000 . 000000 ...000000 .

"மிராகல் சம்பரமாரக்கட்டில் சனம் அவ்வளவாக இல்லலை. 'தள்ளுவண்டி'லொன்றை தள்ளியபடி அவளைப் பின் தொடர்ந்தான். இங்கே சாமான்கள் அவ்வளவு சீப்பில்லை. 'நொபிரில்ஸிலை சலே' போட்டிருக்கிறான்கள். ஆனால் கிட்டடியில் அவங்கட ஸ்டோர்ஸ் ஒன்றுமில்லை. 'நொப ஹல்ஸிலை' சரியான 'சீப்'பென்று சொல்கிறது தான். அவ்வளவு பெரிய 'சீப்'பில்லை. கதோழி இறச்சி மட்டும் விலை பரவாயில்லை. மற்றும்படி இங்கை எல்லாமே சூத்துமாத் துத் தான்."

இது பற்றியெல்லாம் அவன் நினைத்துப் பார்ப்பதே கிடையாது. தவேகைக்கு வந்து விலை எதுவானாலும் வாங்கும் குணவகையைச் சேர்ந்தவன் அவன். எதிரில் சல்வார் ஹமீ சூடன், பஞ்சாப் காரியொருத்தி தள்ளுவண்டியில் கழந்தகையையும், 'கூரோசரி வகையையும் ஒன்றாக வதைத்துத் தள்ளிக் கொண்டு சென்றாள். அவளது அழகான கபந்தல் மட்டும் முழங்கால்கள் வரணை நீண்டிருந்தது.

'என்ன சிறுவா. என்ன யோசனை' இவன் நினைவிற்கு வந்தான்.

'ஒன்றுமில்லையே ச்சர். இப்படியெல்லாம் பார்த்து நான் வாங்கிறதேயில்லை'

'ஓ மகே கோட'"

'என்ன டீ ச்சர். என்ன?

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

"இங்கை பார். முட்டையும்த், பாலும்த் சலேலலை" பதோட்டிருக்கிறான்கள். 'லார்ஜ் முட்டை நனைப்திநனை சனென்ஸ்' ரணென்டூ லீ ற்றர்பால் டப்தி நனைப்திநனை. வட்த் எசரேப்திபிரலைஸ்"

அவள் கழந்தயைபைப் பதோல் கதப்திகலிப்ததைப் பார் க்கயைல்த் இவனிற்கும்த் ஓரூ வித களிப்து பரவியது.

'சிறுவா"

"என்ன டீ ச்சர்"

"இன்றகைக்கு உனக்கு பின்த்னர் என்த்ரலை இடத்தில்த் தான்த் ததோசலை சூடப் பதோறன். ஊரிலலை அம்மா சயெயிற்ததைப் பதோல் ட்த்ரலை பண்த்ணப் பதோறன். இங்கிலிஸ் மப்தி ஓன்த்றூமிருக்கு. ட்தொக்டர் சிவாகதோ பார்த்தனியா"

எத்தனையதோ வருடங்கிற்த் கும்த்ன்த்னால்த், யாழ்ப்பாண நப்திலகத்தில்த் "பதோரி பஸ்டர்நாக்தின்த் ட்தொக்டர் சிவாகதோ தமிழ்த் மதொழிபயெர்ப்து பதித்தது நினவைல்த் வந்தது.

"கதை பதித்திருக்கிற்த்றன். மப்தி பார் க்கலேலை டீ ச்சர்"

'அப்ப உனக்கு இந்த மப்தியலை நல்லாப் பிப்திக்கும்த் விளங்குவதும் கஷ்டமாக இராது"

மீ ண்தும் ஓரூ கணம்த் யாழ்ப்பாண நப்திலகத்தலை எண்த்ணினான்த். அவன்து இளமலைப் பரூவத்தின்த் முக்கியததொரூ நண்த்பனாக விளங்கியநப்திலகம்த். நப்திலகம்த் சலெவ்து ஓரூ முக்கிய நிகழ்த்வாக, அவன் வாழ்த்வின்த் பிரதானமானததொரூ அங்கமாக இரூந்தது. நப்தில்கள் பதிப்பது. "ரவெரன்ஸ்" பகூதியில்த் பதிப்பது. சஞ்சிககைகள் பதிப்பது. முனியப் பர்கதோயில்த், முற்றவளெரி, சூப்பிரமணியம்த் பார் க்த், பண்த்ணகை கதற்த்ரையைதொன்று அலநைந்து திரிவ்து. ட்ச்சூக் கதோட்டையின்த் அகழிச்த் சூவரதொன்றின்த் மலேலிருந்து படம்த் எடுத்தது. நப்திலகத்திற்த் குநதே ந்த கதியின்த் ஞூபகமும் எழூந்தது. இப்பதொழூது கப்தி ஓரூ முறலை உடம்த் சிலிர்த்தது. அதலை எரிக்த் எப்பதித்தான்த் மனசூ வந்திருக்க மூபியும். பாதிரியார் ஓரூவர்த் கப்தி அதிர்த் சி தாங்காமல்த் இறந்ததும். ஓரூ மாசமாக பித்தூப் பிப்தித்தவன் பதோல் திரிந்ததும். யாழ்ப்பாண நப்திலகம்த் மீ ண்தும் அவன்து நண்த்பனின்த் நினவைலை கதொண்து வந்து நிறூத்தி விட்தது. அவனுடன் தான்த் இவன் அப்திக்கப்தி நப்திலகம்த் சலெவான்த். மீ ண்தும் மீ ண்தும் நினவைல்கள் அவன்தை சூற்றித்தான்த் வட்த்மிடூகிற்த்றன். எவ்த்விதம்த் நிகழ்த்வுகள் சில எதிர்பாராமல்த் சம்த்பவித்து விடூகிற்த்றன். அத்தகயை நிகழ்த்வுகளின்த் முன்த்னால்த் சப்தில் கள் எவ்த்விதம்த் ஓரூவனலை இயக்த் கமற்றவனாக்த் கிக்த் கட்டிப் பதோட்டூ விடூகிற்த்றது. ஷதொப்பிங்த் மூபிந்து அவள்து அப்பார்த் மணெட்டலை அடநைந்த பதோது மண்தி ஓன்த் பதரயாகி விட்திரூந்தது. அவளிற்த் கோ அன்த்றூ வளெளிக்த் கிழ்த்மலை. அடூத்த நாள் காலயைல்த் எழூம்த் பவணெட்டும்மனெற்ற கவலயைல்த் லலை. வீ ட்த் பிலிருந்து கப்திதங்கள் சில வந்திருந்தன. "கூரதோசரி பகைளலை அப்பதியதே சதோபாவில்த் பதோட்டூவிட்து ஓபிச்த் சனென்று இன்த்னும்தொரூ சதோபாவில்த் சாயந்தபபி கப்திதங்களபைப் பிரிக்த் ததொடங்கினாள். இவன் 'பிரிட்த்ஜிற்த் குள் அடூக் கவணெட்டியதை அடூக் கிவிட்து மீ ண்தும்" லிவிங்த் ரப்திமிற்த் கு வந்தான்த். இன்த்னமும் அவள் கப்திதங்களிலயேமே மப்திழ்த் கிக்த் கிடந்தாள். அவளதைத் ததொந்தரவூ சயெய் விரூம்த் பாமல்த் இவன் பல்கனியிற்த் கு வந்தான்த். எதிரில்த் தரெரிந்த காத்த் சிகளில்த் மனம்தொன்றினான்த். ஓரூ மப்திலயைல்த் கிடந்த பதெட்டிகளில்த் வாசம்த் சயெய்து கதொண்திரூந்த பூறாக்த் சில மனிதநடமாட்டத்தலை உணர்த்ந்ததற்த்றிகூறியாக அசநைந்து தம்திரூப்பினலை வளெளிக்த் காத்தி விட்து மீ ண்தும் தப்திங்கிப் பதோயின்த். வளெளியில்த் இரூள் பரவிக்த் கிடந்தது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

தரூவரளக் குகள் துங்கி வழிந் தன. வாகனங்கள் சில வளவான வீ தியில் வழுக்கிச் சனெந் தன.

அமதையான, பழயை காலத்து, ஓலியற்ற பசேசற்ற திரபைப் படமொன்றைப் பார்ப்பது போல் உணர்ந்தான். இரவுக்குரிய ஓலிகளற்று நரேம விரைந்து கொண்டிருந்தது. அறசைசுவர்களில் பல்லிகளகை காணவில்லை. வளியில் தரூவரளக் குகளிற்கு அடியில் நோட்டமிட்டுச் சிலெலும் சொறிநாய்களகை காணவில்லை. தாலவைலிருந்து கத்தும் நத்துகளின் குரல்களகை கேட்கவில்லை. தரூக்களில் அசைபோடும் கட்டாக் காலி மாடுகளின் முனங்கல்களில்லை. விண்ணில் கட்ட நட்சத் திரங்கள் நகரத்தின் சயெற்கை வளக்கொளிகளினால் மறநைந்து குறவைகவே சிரித்தன. எந்நரேமும் உயிர்த்துடிப்பில் இரூக்கும் ஊரின் இரவுக்காலங்களின் இனிமையில் மனது மயெம்றந்தது. அங்கில்லாத வசதிகள் இங்கிருந்தன. இங்கில்லாத இனிமை அங்கிருந்தது. வாழ் மட்டும் அங்கிருப்பவர்களுக்குத் தரூயவில்லை அது மட்டும் தரூந் திரந்தால். கண்ணாடியினூடா உள்ளே நோக்கினான். அவள் கடிதங்களை வாசித்து முடித்திருந்தாள். ஏதோ சிந்தனையில் மழ்கிப் போனவளாக அப்படியே சோபாவிருந்தாள். அவள் அப்படியிருப்பது அவளது குணவியல்புகளிற்கு ஓவ்வாதவொன்றாக இவனிற்குப் பட்டது.

உள்ளே நுழைந்தான்

"என்னடீ ச்சர். ஓரேயோசனை"

இந்தாலெட்டரைநீ யேபடி

"சீ ச்சீ. வறே ஆக்களின்ரை லெட்டரைநான் படிக்க விரும்பலை"

'என்னயென்ன வறே ஆளெண்டா இன்னமும் நினகைக்கிறே. இடஸ். ஓ.கே. நீ படிக்கலாம்"

கடிதங்களை நீட்டினாள்.

ஆனால் இவன் மறுத்தான்.

'நான் அப்படி நினகைக்கலை. ஆனால் இன்னொருத்தரின்ரை லெட்டரைப் படிக்க எனக்கு விரும்பவில்லை. விரும்பமென்றால் 'விசயத்தலை சொல்லுடீ ச்சர்"

'இப்படி ஆறுதலாய் வந்திரு' அவன் அவளரூகில் வந்தமர்ந்தான்.

'சிறுவா" இதற்கிடையில் சிறுவா, டீ ச்சர் என்று ஓர்வரையொர்வர அழபைப்பது அவர்களிற்கு இலகுவானதாக இயல்பானதாக ஆகி விட்டிருந்தது.

'சிறுவா"

'என்னடீ ச்சர்"

'உனக்கு இதுவரையிலை எனரை குடும்பத்ததைப் பற்றி சொல்லலை. அதற்கு

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

நரேமும் கிடகைக்கலை. 'ஊரிலை என்னை நம்பி நாலு குமரர்கள் இன்னமும் இருக்க குதுகள். இதுகளைக் கட்டி மயே ந்தபடி. பாவம் அம்மா. ஊர் இருக்கிற நிலமையிலை."

"சரியான கஷ்டம் தான்"

இங்க எப்படி தனிய வந்தனி இங்க யாரும் சேர்ந்தங்கள் என்று இல்லையா, டீ ச்சர்"

'சிறுவா, அது பெரிய கதை. அதை பிறகொரு சமயம் சொல்லுறன். ஆனா இன்றைக்கு வந்த லெட்டர்கள். அம்மாவின் லெட்டரொன்று. தங்கச்சிமாரின் ரை லெட்டர்கள் மற்றவை'

'என்னவாம் பிரச்சனை'

'உனக்கு தரியும் தானே. இப்ப அங்க பழையபடி அடிக் கத் தொடங்கிட்டாங்கள். இந்த லெட்டர்களை போன மாசம் "போஸ்ட் பண்ணியிருக்கினம்"

இவன் மனெனமாக அவள் கஹுவதயை அவதானித்தான்.

'கடகைக்குட்டியும், அதுக்கு முந்தினதும் இன்னும் சில ஊர்க்குமரர்களும் சேர்ந்து இயக்கத்திற்கு ஓடிப் போட்டுதுகளாம். அம்மா புலம்பி எழுதியிருக்கிறா. மஹத்த தங்கச்சிமாரும் அழகுதழகுது எழுதியிருக்கினம்",

இவன் பழையபடி மனெனத்த நிலகைக்குள் மஹ்கி விட்டான். அவள் மலே ஏதோ கஹிக் கொண்டே போனாள். ஆனால் உணராம நிலையில் இவன் இல்லை. அவனிற்கு மட்டுமயேரிய மனென உலகில் உறந்து போனான். மீண்டும் அவனது இதயத்தின் அடிப்பாகம் விழித்து விட்ட நிலையில் மஹ்கி, உறந்து சிலையானான். சிறிது நரேத்தின் பின் தான் அவள் அவன் நிலையைக் கவனித்தாள். பசேசனை நிறுத்தினாள். மலெல் அவன் முகத்தலை உலுப்பினாள். அவனளை நிகழ்காலத்திற்கு இழுத்து வந்தாள். தன் பிரச்சனையைக் கஹப் போய் அவனபைப் பிரச்சனையைக் குள் மாட்டி விட்டதலை உணரந்தாள்.

'ஐம் சரோ சரொறி, என் ரை பிரச்சினையை தவேயையில் லாமல் உனக்குச் சொல்லிப் போட்டன். வீணாய் உன் ரைமனைடயையும்' குழப்பிப் போட்டன்."

இவனிற்கு அன்று காலமாமகன் இவனபைப் பார்த்து நளினமாக, நக்கலாகக் கட்டெத்து காதில் ஒலித்தது. 'ஏதோ இந்தாப் பார். வட்டிப் பிடுங்கிறன் எண்டு தானே போனனிங்கள். என்னடா வட்டிக் கிழ்ச்சியள். உங்கட மஹ்சிக் கு

அவன் சந்தித்திராத, அவளது கடகைக்குட்டித் தங்கச்சிமார் மலே ஒரு வித பரிதாபம் தனென்ற மனம் நகிழ்ந்தான். அந்தப் பிடுசு உள்ளங்களளை இவ்வளவு தஹம் உயிரயையும் வறெத்துப் போகும் படியாக கவிந் திருக்கும் சஹலை வறெத்தான். அந்த உள்ளங்களின் தஹம்மைக்கும் நரேமகைக்கும் எதிர்காலம் தரப்போகும் பரிசுகளை அஹ்சி நஹ்சு விதிர்த்தான்.

"சீ. நான் ஒரு விசரி. தவேயையில் லாமல் என் ரை கதையைச் சொல்லி உன்னை வறுத்திப் போட்டன். ஏய். கமான. கமான. ஏய் சிறுவா. சியர் அப்"

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

இவள் பபிலும் மலெல்லிய தளிர் விரல்களால் அவன் தோள்களைப் பற்றி தபிக்க முயன்றாள். அவனது நிலையை உடனடியாக மாற்றுவதே வேண்டாம். இல்லாவிட்டால் அவனை உறையிலையிலிருந்து உறுகநிலைக்கு மாற்றுவது கஷ்டமாகி விடும். இறுதியில் வெற்றி அவளிற்குத் தான். அவன் கலகலத்தான். அவள் களித்தாள். அன்றிரவு அதன் அப்பாடமென்ட் திரும்பியபோது மணி ஒன்றை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. வழக்கமாக வள்ளிக் கிழமைகளில் மாமாமகன் நண்பர்களின் இருப்பிடங்களாகக் குச்சென்ற விடுவான். சனிக் கிழமை தான் திரும்பி வருவான். ஆனால் வழக்கைக் கு மாறாக இன்றே அப்பாடமென்ட் கலகலத்த படியிருந்தது.

கதவதைத் திறந்து இவன் உள்ளே நுழைந்தான். கலகலப்பு நிசப்தமாகியது.

மாமாமகனும் அவனது முக்கிய நண்பர்களான குட்டை நண்பனும், நெட்டை நண்பனும், குண்டை நண்பனும் இவனையே வதைத் தகண் வாங்காது பார்த்தபடி நின்றார்கள். எல்லோர் கைகளிலும், ஒன்றில் 'லபாற்றும் இன்னொன்றில் கோழிக் காலும் இருக்கையில், கண்கள் சிவந்து கிறங்கிக் கிடந்தன. ஸ்டீரியோவில் கலங்கரண விளக்கம் எம்.ஜி.ஆர் பொன்னெழில் பித்தது புதுவானில் பாடலை சோகமாக பாடிக் கொண்டிருந்தார். பிவியில் சிறி பிவியின் கிரேட் மபி ஓபிக் கொண்டிருந்தது. இவர்கள் எல்லோருக்குமே குறிப்பாக மாமாமகனிற்கு குடிக் கத்தொடங்கியதுமே எம்.ஜி.ஆரின் பழைய படப்பாடல்கள், சோகப் பாடல்கள் தான் அல்லது சிவானியின் ஆலயமணி, பாலும் பழமும் காலகட்டப் பாடல்களைப் கடைக்காவிட்டால் மண்டையை வெடித்தது விடும்.

குடித்தபடி, இடையிடையே கோழிக் கால்களை சுவதைத் தபடி, நழுவும் சாறங்கலையும் சரி செய்து முடியாத மப்பு நிலையில் சோபாக்களில் சரிந்தபடி அல்லது தரையில் இருந்தபடி, சோபாக்களின் மலே சாய்ந்தபடி வாத்தியின் ரணை மணிப் பாடல்களை விமர்சித்தபடியே தபங்கி விடுவது தான் இவர்களது பொதுவான வழக்கம். இவன்கைக் கண்டதும் மாமாமகனின் முகத்தில் ஏளனமும் இகழ்ச்சியும் கலந்ததொரு பாவம் தோன்றியது.

'ரொறன் ரோவின் காதல் இளவரசர் வருகிறார். பராக்...பராக்.."

குட்டையும் நெட்டையும் குண்டும் கொல்லென்சு சிரித்துவிட்டு கோழிக் கால்களைச் சப்பின. பொதுவாகவே அவை இவனுடன் பிரச்சனைக்கு வருவதில்லை. மாமாமகனின் நடவடிக் கைகளுக்கு ஏற்ப ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள், ஒத்துதல்கள் செய்து தான் அவைகளின் வழக்கமாக இருந்தன.

"ஊரிலை கலகப் போரிலை வன்றிபறகு ஐயா, இங்கை, ரொறன் ரோவிலை கல்விப் போரிலை வெல்லுறதுக்கு போராடத் தொடங்கியிருக்கிறார் போல."

குண்டும் நெட்டையும் குட்டையும் மறுபடியும் கொல்லென்று சிரித்தன. இம்முறை கோழிக் காலிறகுப் பதிலாய், ஒரு மிடறும் விழுவங்கின. மாமாமகனின் குத்தல் மொழிகளை விட அக்குத்தலில் தகக்கி நின்ற இலக்கிய நயத்தலை இவன் ரசித்தான். சில வேளைகளில் இப்படித்தான். மாமாமகன் மிக அருமையாக, பொறுத்தமாகக் கலகப் போர், கலவிப் போர் போன்று தபிய சொற்களைப் பசீபுல்லரிக்க வதைத்து விடுகிறான். முற்பிறப்பென்று ஒன்று இருந்தால் நிச்சயம் இவன் ஒரு தமிழ் பண்டிதராக இருந்திருப்பான். மாமாமகனை தமிழ் பண்டிதர் உருவில் கற்பனை செய்து பார்த்தான். பொறுத்தமாயும் வடிக் கையாயும் இருந்தது.

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Saturday, 19 August 2017 13:50 - Last Updated Friday, 24 August 2018 23:42

வ.ந.கிரிதரன்

(1-3)